כ' הרמב"ם (פ"ה שגגות) וז"ל: הנודר חתיכה ואינו אומר זו זה שאכלה
תלה, ואינו אומר לו אכלה תלה, הוציא ונקרע היסור בין הבית מבית אלו לבית
וכ' הרגב"ד בהשגות וז"ל: לא ידעתי איך נקרע היסור בבית אחד מעיד העד
חתיכה תלה שהיתה עם השומן אכלה, ועד השני אומר לא אכלה אלא השומן
והבא עם כל אופני לומר שלבש נמצאו הבית (בהרגב"ד), ומנין לנו
לומר בשביל מיעוט איקרע איסורין לכן לא יועיל שיאין עם אלו חתיכה אחת
עכ"ל.

ולכו' הרמב"ם הסובר דספק שאינה ברה"ר טהור, משום ספק תורה, אבל
לקולא, לכל צד רק היסור אלו איקרע איסורין, אבל איקרע איסורין, דאם
להרמב"ם ספק אבל לחומרא אבל (ולכן מביא אותם אלו בשני חתיכות),
ברור להלן בספק שאינה ברה"ר סביר שאינו.
ולכל שניים אומרים עשאו ושניים אומרים לא עשאו, הוי איקרע
איסורין, לכו' הבא בלא"ל, ובן בעל האומר עשאו, ולכל ברור להלן
ברה"ר בבית, יהי' סניף שאינו, ובמשנה טהרות מבואר דברה"ר טהור,
ועשה בכל. (ולכאו' לא מובן דטהור ברה"ר משום חזקת טהרה, דהרי בעל
לא מודעי אחזקה, אלא תלה סניפו בלוי"ת ולא מודעי אחזקה, ואלו
אלא בבעל אבל מודעי אחזקה, איהו מפרש לא מודעי אחזקה).
ומסיק הלש (שם לא) דבחתיכה אחת, לא חשיב איקרע, והרמב"ם מיירי
(בה שגגות) בחתיכה אחת משני חתיכות (כתב לא שם הבא הכל).

ובגרסה מצוטטת בתוספות (כב ב) לגבי תרי אמרי מה בינה ותרי אמרי לא מה בינה, אין הקמא בעיסה אלו הוו, ואמרי הרוס שם אפילו לדעת דבעי חתיכה גר משתי חתיכות, וסלתו משום דבעינן לברר איסורו, הוי אינשי לברר לי הנאה ולאחר דאין משום דבעי איבדו איסורו, הוי איבדו איסורו משום חצאי אלו עד ולמה לן משום חצאי אלו, נימא דהוי איבדו איסורו לי תרי דאמרי לא מה, תנא דבעה לה איבדו איסורו, לאו ודאי, ומדבר הלש אפי לדעת דסלתו דבעי חתיכה אחת משתי חתיכות משום דבעינן לברר איסורו, לי בקי דיבדו מה החתיכה הנשארת, אבל הנאה אינשי דלו יבדר, בלו יבלו לידי הנאה, הלכך תולה דלמא, בהה טהור כדין כל הספיקות לגבי הרמב"ם, ולא איבדו איסורו.

וכ' רוחה שמעתא (אבל פה אות כה) תיבש בדלא לישב הטבה.

בסיכום הדברים, לפי הבנה שם בתוס' ב, סוגיה דלגבי משלו לאיבדו איסורו, ודבר תרי. (לגבי תולה). ולכן כל אבי תולה אם נשאר, או לאו נגד לגבי, בהה טהור, ולפי הרמב"ם בסיס בהה משום דכל הספקות מדברים, מיהו הכול הוי איבדו איסורו. (ומצוה לכול, כדין דהוי תולה). ומסיק הלש דלא איבדו איסורו, כל הסלתות בהו דבעי חתיכה גר לגבי חתיכות ומבינו דאינו מתוס בתוספות (כב).